

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 227.158 van 23 april 2014
in de zaak A. 209.635/V-1909**

In zake: VAN DEN STEEN Luc
woonplaats kiezend bij
advocaat Pascal LAHOUSSE
Leopoldstraat 64
2800 Mechelen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij
de Federale Politie DGS/DSJ
Fritz Toussaintstraat 8
1050 Brussel

Verzoekers in tussenkomst:

1. DEHON Willy
woonplaats kiezend
rue Jules Cousin 16
7080 La Bouverie
2. MOTTIE Jean-Pierre
woonplaats kiezend
place des Peintres 9/201
1348 Louvain-La-Neuve
3. POTY Philippe
woonplaats kiezend
rue Belle-Vue 11
5300 Andenne
4. STAES Jan
woonplaats kiezend
Pelkemstraat 59
9250 Waasmunster
5. OSAER Fabien
woonplaats kiezend

- rue du Ricarné 14
7520 Templeuve
6. GRUMIAU Philippe
woonplaats kiezend
chaussée de Grammont 103
7822 Ghislenghien
 7. MERJEAU Philippe
woonplaats kiezend
Clé des Champs 37
1970 Wezembeek-Oppem
 8. MEUTER Luc
woonplaats kiezend
Champs des Buissons 7
1325 Chaumont-Gistoux
 9. ELOIR Eric
woonplaats kiezend
Mayellestraat 39
1090 Brussel
 10. VANHORENBEKE Philippe
woonplaats kiezend
rue des Bergères 17
1331 Rosières
 11. COENS Stefaan
woonplaats kiezend bij
advocaat Valérie BECKERS
Medialaan 30
1800 Vilvoorde
 12. FIRLEFYN Philippe
woonplaats kiezend
Baron Ruzettelaan 76/13
8310 Brugge
 13. RAVEEL Erwin
woonplaats kiezend
Rooskensstraat 1A
9052 Gent
 14. CARETTE Peter
woonplaats kiezend
Tijmstraat 2
8460 Westkerke
 15. BINGS Guido
woonplaats kiezend
Tiège 99
4845 Jalhay
 16. MARGRAFF Cécile

- woonplaats kiezend
rue de Herve 123C/3
4651 Battice
17. GOUVERNEUR Patrice
woonplaats kiezend
chaussée Brunehaut 607
4042 Liers
18. GOFFARD Michel
woonplaats kiezend
rue des Jonquilles 4
4100 Seraing
19. BRYERE Philippe
woonplaats kiezend bij
advocaat Carine FLAMEND
Vilvoordsesteenweg 101
1860 Meise
20. VALLEE Alain
21. MEERT Daniel
22. VANDERGooten Thierry
23. GERING Alain
allen woonplaats kiezend bij
advocaat Geoffroy GENERET
Keizerlaan 24
1000 Brussel
24. LESWAL Fabrice
woonplaats kiezend
Poyoux Starts 8A
4500 Huy
25. FOULON André
woonplaats kiezend bij
advocaat Benoît CAMBIER
Winston Churchilllaan 253/40
1180 Brussel
26. DE Wiest Hans
woonplaats kiezend
Elshout 12
1730 Asse
27. FOHN Claudia
woonplaats kiezend
Clos du Vélodrome 7/12
4000 Liège
-

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 31 juli 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "het koninklijk besluit dd. 23 mei 2013 betreffende de bijkomende aanstellingen in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, B.S., 14 juni 2013".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoek tot tussenkomst ingediend.

Auditeur Marijke VAN LIMBERGEN heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2014.

Staatsraad Jan CLEMENT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal LAHOUSSE die verschijnt voor de verzoekende partij, adviseur Jana MOUTON die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Fabien FRÉROTTE die *loco* advocaat Vincent DE WOLF verschijnt voor de tussenkomende partijen 3 tot 10 en 12 tot 15, advocaat Valérie BECKERS die verschijnt voor de tussenkomende partij 11, advocaat Monique

DETRY die verschijnt voor de tussenkomende partij 17 en *loco* advocaat Carine FLAMEND voor de tussenkomende partij 19, advocaat Geoffroy GENERET die verschijnt voor de tussenkomende partijen 20 tot 23, en advocaat Rémi QUINTIN die *loco* advocaat Benoît CAMBIER verschijnt voor de tussenkomende partij 25, zijn gehoord.

Auditeur Marijke VAN LIMBERGEN heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Er wordt verwezen naar de feitenuiteenzetting in het arrest nr. 226.226 van 27 januari 2014, waarin de Raad van State de vordering van verzoeker tot schorsing van de tenuitvoerlegging van "het ministerieel besluit van 24 september 2012 houdende de aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie. Proportionaliteit-aanvulling" verwerpt.

4. Het bestreden besluit stelt dat de in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) bedoelde actuele personeelsleden, die nog niet zijn aangesteld in de graad van commissaris van politie op 31 december 2011 en geen laatste evaluatie met eindvermelding "onvoldoende" hebben, naar rata van het aantal benoemingen van de in artikel XII.VII.18, § 3, RPPol, bedoelde personeelsleden, van rechtswege in die graad worden aangesteld op 1 april 2012.

IV. Tussenkomsten

5.1. Willy DEHON, Jean-Pierre MOTTIE, Philippe POTY, Jan STAES, Fabien OSAER, Philippe GRUMIAU, Philippe MERJEAI, Luc MEUTER, Eric ELOIR, Philippe VANHORENBEKE, Stefaan COENS, Philippe FIRLEFYN, Erwin RAVEEL, Peter CARETTE, Guido BINGS, Cécile MARGRAFF, Patrice GOUVERNEUR, Michel GOFFARD, Philippe BRYERE, Alain VALLEE, Daniel MEERT, Thierry VANDERGooten, Alain GERING, Fabrice LESWAL, André FOULON en Claudia FOHN verzoeken om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om op hun verzoek in te gaan.

5.2. Met een verzoekschrift van 27 september 2013 vraagt Hans DE Wiest om in het geding te mogen tussenkomen. Hij heeft evenwel reeds op 10 september 2013 de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 "tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State" bedoelde kennisgeving in ontvangst genomen, dit is meer dan de door die bepaling opgelegde termijn van vijftien dagen voor het indienen van zijn verzoekschrift. Het verzoek tot tussenkomst van Hans DE Wiest wordt wegens laattijdigheid afgewezen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De verwerende partij en een aantal tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties dringt zich immers slechts op indien de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig de op de ingestelde vordering toepasselijke versie van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde nadeel

8. Verzoeker wijst er op dat er in de periode van 1 april 2005 tot 1 april 2010 in totaal 122 personeelsleden van de voormalige BOB (bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht) werden aangesteld in de graad van commissaris, hetzij om en bij de 20 personen per jaar. De huidige opbouw van de rangschikking heeft als gevolg dat de personeelsleden die niet tot die welbepaalde categorie personeelsleden behoren die in het bezit zijn van het brevet BOB, niet alleen later aangesteld worden maar aldus ook vertraging oplopen in hun latere benoeming, dan personeelsleden die wel in bezit waren van dit brevet. Ingevolge het bestreden besluit wordt dit effect enkel nog versterkt door het feit dat de bedoelde personeelsleden van artikel XII.VII.18, § 3, RPPol mee aangesteld zullen worden.

Verzoeker benadrukt dat indien de rangschikking wel rekening zou hebben gehouden met de gelijkgestelde brevetten, hij veel hoger zou gerangschikt staan op de lijst. Gelet op zijn rangschikking zou verzoeker dus zeker en vast begunstigde geweest zijn van die snellere bevordering.

Volgens verzoeker heeft het uitblijven van zijn versnelde aanstelling gedurende een bepaalde periode tot gevolg dat hij gedurende deze periode onmogelijk als commissaris kan solliciteren voor leidinggevende betrekkingen en vacatures die exclusief openstaan voor officieren. Anderzijds zullen collega's die vaak een veel lagere kaderanciënniteit hebben, niet alleen alle vacante betrekkingen kunnen bezetten maar ook gedurende lange tijd ervaring kunnen opdoen in de graad van officier. Bovendien worden zijn carrièrekansen ernstig geschaad nu hij niet alleen niet aangesteld wordt, het maar zeer de vraag is of hij ooit zal worden aangesteld en hij later als (laattijdig) aangestelde officier enkel kan solliciteren binnen de Federale Gerechtelijke Politie.

Volgens verzoeker zal zijn laattijdige aanstelling eveneens gevolgen hebben voor zijn benoeming. Immers, verzoeker zal pas later benoemd worden dan collega's die volgens de verwerende partij wel over het vereiste brevet beschikken. Dit wordt nogmaals vertraagd wanneer er aanstellingen of benoemingen zouden geschieden op basis van het bestreden besluit.

Verzoeker meent dat bij ontstentenis van de schorsing van het bestreden besluit de latere vernietiging ervan het hem berokkende nadeel niet meer zal kunnen herstellen omdat bij een nieuwe bevorderingsronde zijn kansen beduidend kleiner zullen zijn aangezien met het al dan niet bezitten van ervaring ongetwijfeld rekening kan worden gehouden.

Volgens verzoeker is het moeilijk zo niet onmogelijk om later nog de aanstelling of benoeming van de commissarissen op basis van de huidige rangschikking te vernietigen al was het maar omdat dit de werking van de openbare dienst ernstig zou verstoren en afbreuk zou doen aan de aan betrokkenen reeds verleende rechten.

Verzoeker besluit dat hetgeen de Raad van State over het nadeel heeft gesteld in het arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 uiteraard ook geldt in het onderhavige geval.

Beoordeling

9. Luidens de op de ingestelde vordering toepasselijke versie van artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. De op de ingestelde vordering toepasselijke versie van artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift "een uiteenzetting [bevat] van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen".

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

10. In haar nota wijst de verwerende partij er terecht op dat het bestreden besluit niets bepaalt omtrent de lijst die de basis vormt voor de volgorde van de aanstellingen in de graad van commissaris van politie, noch enige wijziging aanbrengt aan de rangschikking op deze lijst.

Daar het bestreden besluit precies bijkomende – door verzoeker begeerde – aanstellingen in de graad van commissaris van politie creëert, zonder dat er reeds concrete personen worden aangesteld, is er geen causaal verband tussen dit besluit en de in het verzoekschrift aangevoerde nadelen.

11. Het blijkt niet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan verzoeker.

12. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De verzoeken tot tussenkomst ingediend door Willy DEHON, Jean-Pierre MOTTIE, Philippe POTY, Jan STAES, Fabien OSAER, Philippe GRUMIAU, Philippe MERJEAU, Luc MEUTER, Eric ELOIR, Philippe VANHORENBEKE, Stefaan COENS, Philippe FIRLEFYN, Erwin RAVEEL, Peter CARETTE, Guido BINGS, Cécile MARGRAFF, Patrice GOUVERNEUR, Michel GOFFARD, Philippe BRYERE, Alain VALLEE, Daniel MEERT, Thierry VANDERGooten, Alain GERING, Fabrice LESWAL, André FOULON en Claudia FOHN worden ingewilligd.

2. Het verzoek tot tussenkomst ingediend door Hans DE Wiest wordt afgewezen.

3. De Raad van State verwierpt de vordering.

4. De kosten worden voorbehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig april tweeduizend veertien, door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

Roger STEVENS,

voorzitter van de Raad van State,

Martine BAGUET, staatsraad,
Jan CLEMENT, staatsraad,
bijgestaan door
Gregory DELANNAY, griffier.

De griffier

De voorzitter van de Raad van State

Gr. DELANNAY.

R. STEVENS.